

250

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW ZAGRANICZNYCH I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 lipca 1960 r.

o paszportach konsularnych.

Na podstawie art. 26 i 28 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach (Dz. U. Nr 36, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Paszport konsularny może być wydany jedynie osobie, której obywatelstwo polskie zostało stwierdzone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 2. 1. Do wydania paszportów konsularnych oraz czynienia w nich zmian i wznawiania ich ważności w czasie pobytu posiadaczy paszportów za granicą właściwe są polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne.

2. Urzędami konsularnymi są: konsulaty generalne, konsulaty, wicekonsulaty, agencje konsularne oraz wydziały konsularne przedstawicielstw dyplomatycznych.

3. Agencje konsularne mogą dokonywać czynności, o których mowa w ust. 1, jeżeli zostaną do tego upoważnione.

§ 3. Ustala się dwa rodzaje paszportów konsularnych:

- 1) paszport książeczkowy dla obywateli polskich, zamieszkających za granicą,
- 2) paszport blankietowy dla obywateli polskich deportowanych z zagranicy do Polski, jak również dla obywateli polskich przebywających czasowo za granicą w celu umożliwienia im powrotu do kraju, jeżeli utracili paszport wydany w kraju lub nie posiadają go z innych przyczyn.

§ 4. Paszport blankietowy wydaje się na czas potrzebny na powrót do kraju. Okres ważności tego paszportu nie może być dłuższy niż sześć miesięcy i nie może być przedłużony.

§ 5. Obywatel polski stale zamieszkały za granicą może przybyć do kraju na pobyt czasowy z prawem powrotu do państwa zamieszkania jedynie na podstawie paszportu książeczkowego zaopatrzonego w klauzulę wydaną przez właściwe polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub przez urząd konsularny.

§ 6. 1. Osoba ubiegająca się osobiście o wydanie paszportu konsularnego powinna do podania składanego do właściwego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego załączyć:

- 1) poświadczenie obywatelstwa lub inny dokument stwierdzający obywatelstwo polskie;
- 2) dokument urodzenia,
- 3) dokument stwierdzający stałe zamieszkanie za granicą,
- 4) dwa wypełnione kwestionariusze paszportowe,
- 5) trzy fotografie o rozmiarach 4,4 cm X 6 cm własnoręcznie podpisane na odwrocie,

oraz uiścić należne opłaty. Osoby, które pozostawały lub pozostają w związku małżeńskim, składają ponadto dokumenty stwierdzające istnienie, ustanie lub unieważnienie małżeństwa.

2. Osoba składająca podanie za pośrednictwem poczty lub osoby trzeciej ponadto załącza:

- 1) dodatkową fotografię własnoręcznie podpisaną na odwrocie ze stwierdzeniem przez władze miejsca zamieszkania tożsamości tej osoby oraz autentyczności jej podpisu oraz
- 2) trzy kartki z własnoręcznym podpisem.

3. Organ wydający paszport może zwolnić osobę ubiegającą się o wydanie paszportu blankietowego od niektórych wymagań wymienionych w ust. 1 i 2, o ile obywatelstwo polskie tej osoby i jej tożsamość nie nasuwają wątpliwości.

§ 7. 1. Paszport konsularny powinien być podjęty osobiście.

2. W przypadku gdy paszport nie może być podjęty osobiście przez osobę ubiegającą się o jego wydanie, organ wydający paszport może wysłać go listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru pod wskazany przez tę osobę adres bądź wydać go osobie trzeciej po przedstawieniu przez nią uwierzytelnionego upoważnienia osoby ubiegającej się o wydanie paszportu.

§ 8. 1. Dzieci do lat 13 mogą być wpisane do paszportu konsularnego:

- 1) jednego z rodziców lub opiekuna albo
- 2) osoby, pod której pieczę dziecko odbywa podróż, po przedłożeniu pisemnej zgody obojga rodziców lub tego z nich, któremu wyłącznie służy władza rodzicielska, albo opiekuna na odbycie podróży przez dziecko.

2. W przypadku wpisania dzieci w wieku od lat 3 do paszportu osób wymienionych w ust. 1 należy obok fotografii posiadacza paszportu umieścić fotografię dziecka.

§ 9. 1. Jeżeli ulegną zmianie dane wpisane do paszportu konsularnego, w szczególności nazwisko lub imię bądź stan cywilny, paszport podlega wymianie na nowy.

2. Paszport podlega wymianie na nowy również w przypadku, gdy:

- 1) wszystkie kartki paszportu zostały zapisane,
- 2) upłynęło pięć lat od daty wystawienia paszportu oraz
- 3) jeżeli paszport uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do dalszego użytku, a stan paszportu pozwala stwierdzić jego autentyczność.

§ 10. 1. W razie utraty lub znalezienia paszportu konsularnego w kraju należy niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższą jednostkę Milicji Obywatelskiej, która o zgłoszonej fakcie zawiadamia w drodze służbowej Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

2. Jeżeli obywatel polski utracił lub znalazł za granicą paszport konsularny, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższe polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny.

§ 11. 1. Paszporty konsularne wydane na podstawie dekretu z dnia 14 sierpnia 1951 r. o paszportach zagranicznych (Dz. U. Nr 39, poz. 170) tracą swą ważność w dniu 31 grudnia 1961 r. i podlegają wymianie na nowe.

2. W przypadkach określonych w § 9 utrata ważności i wymiana na nowe paszportów konsularnych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić również przed dniem 31 grudnia 1961 r.

§ 12. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wierha*